Făurarii micilor insigne...

(Urmare din pag. 1)

trebuie lucrat cu grijă). Aici se sculptează prototipul pozitiv.

Ne oprim în dreptul unei mașini foarte complicate. Fac cunoștință cu gravorul Rudolf Kraft. Caligrafiază mecanic plachete metalice. Viitoarele premii sportive...

Dar timpul curge. Pornim spre sala preselor. Cele de fricțiune declanșează șocuri de 120 de tone pentru imprimarea negativului pe metal, iar cele excentrice taie și rotunjesc, apropiind insigna de forma machetei.

Am ajuns la emailat. Un adevărat atelier de pictură. Predomină fetele. Pe mese, insignele își flutură culorile. Într-o cameră vecină, tipsii cu „bomboane" metalice sînt introduse într-un cuptor incandescent. Aici se fixează emailul. Aș vrea să merg și pe la strunguri. Sau pe la sala de galvanizare, dar... peste cîteva clipe urmează...

Un „intermezzo" așteptat

La 11 precis revenim în sala de emailat. E ora gimnasticii în producție. Încep exercițiile. Efectul e de-a dreptul miraculos. Am impresia că tonicul exercițiului fizic a izbutit să regenereze complet potențialul orei 7. Ultimul minut se desfășoară în mijlocul bunei dispoziții generale, după care...

In sfîrșit, putem sta de vorbă

Am timp o jumătate de oră. Atît durează pauza. Vreau să concretizez în carnet puternica impresie a elanului în muncă și să-i găsesc pe sportivi. Știrea că sînt de la „Sportul" transformă subit pauza pentru masă într-un concurs „Cine știe cîștigă". Sînt oarecum nepregătit pentru rolul de examinator și, afară de asta, îmi dau seama că am nimerit în mijlocul unor oameni pentru care sportul nu e o noutate. Tovarășul Diaconu pare să-mi ghicească impasul și-mi șoptește :

— Vă sugerez o primă întrebare...

— Care anume ?

— Cîți dintre salariații I.P.M.S.-ului nu sînt membri ai U.C.F.S. ?

— Nici unul, — *răspunde prompt un tînăr cu bască,* — dar întrebarea e incompletă. Vă rog să notați că toți tovarășii sînt cu cotizația la zi !

Și astfel a început concursul... Dacă aș fi avut un magnetofon, retransmisia ar fi fost simplă. (Nu am avut nici pian, în schimb a existat un permanent fond de veselie, care s-ar fi auzit, cu siguranță). Sînt nevoit să rezum, legînd și comprimînd notițele. Deci...

La I.P.M.S. Arad sportivii au o bună parte din merit în realizarea celor 424.000 de lei economii peste plan, care depășesc cu 184.000 de lei angajamentul luat față de partid în anul 1959, ca urmare a chemării celor opt întreprinderi din Capitală.

Comuniștii sînt în frunte, atît în producție cît și în sport. Alexandru Mihoc, harnic presator (119% pe ianuarie) și talentat fotbalist (om de bază în echipa fabricii), Rudolf Formanek lăcătuș (117%) și șahist în echipa întreprinderii (care a cucerit locul II în campionatul orașului Arad), Gheorghe Nedelcu, maistru la secția de emailare (șahist și component al echipei de tenis de masă a întreprinderii) sau sculerul Victor Handrea sînt printre cei care ilustrează foarte bine ideea „fruntaș în muncă și în sport".

...Privesc două din fotografiile făcute în fabrică. Una e a lui Rudolf Kraft, cel pe care l-am întîlnit în atelierul de gravură, iar cealaltă a lui Ion Beraru. Sînt doi dintre utemiștii despre care întreaga fabrică are cuvinte de laudă. „Rudi" e fotbalist, responsabil cultural în comitet, se ocupă de echipa de dansuri și de echipa de proză. Toate acestea completează fericit cifra de 112% a producției. Ionică Beraru, presatorul, un flăcău de la țară, crescut în întreprindere, e un ciclist la care performanța începe să mijească. Locul I la „oraș", locul II la „semicurse" în campionatul raional și locul VII la „regiune". Producția ? Constant în jurul lui 115%.

Îmi dau seama că trebuie să comprim. Dar nu pot omite succesele sportivilor în acțiunile de muncă patriotică. Mărturie : cele peste 1000 kilograme de fier vechi colectate, munca la canalul de irigație de la marginea Aradului, pomii sădiți pe strada Dorobanților (aproape un kilometru), răsadurile de flori de pe bulevardul Lenin și altele

O înfrîngere cît două victorii

În '58 a început întrecerea sportivă între I.P.M.S. (pe atunci „GRAVURA") și „Fierarul", asociația sportivă a întreprinderii metalurgice cu același nume, pentru cupa transmisibilă oferită de „GRAVURA". Întrecere complexă : fotbal, șah, tenis de masă, tir, canoe 10, pescuit sportiv, număr de membri U.C.F.S., încasarea cotizațiilor.

Și iată că a venit ziua întîlnirii de fotbal. În lupta pentru puncte, acest joc cîntărea greu. 10 puncte pentru victorie, plus diferența de goluri.

Meciul a fost foarte disputat. Conduși cu 3—0, fotbaliștii de la „GRAVURA" au contestat o decizie a arbitrului și au părăsit terenul înainte de fluierul final.

Comportarea fotbaliștilor a stîrnit reacția sportivilor din uzină. „Fierarul" a obținut în clasamentul întrecerii cele trei puncte ale scorului, cele 10 ale victoriei și încă ZECE, care reprezintă autosancțiunea (da, da !) sportivilor de la „GRAVURA". Aceste 10 puncte au fost hotărîtoare în clasamentul general. În anul 1958, cupa a revenit „Fierarului", dar maturitatea sportivilor gravori a făcut ca înfrîngerea să valoreze cît două victorii

*

Cînd să plec, văd o tînără apropiindu-se :

— Îl cunoașteți pe Albert ?

— Care Albert ?

— Albert, jucătorul de tenis de la C.C.A. E la București. Face armata, dar e de la noi din fabrică. E gravor...

— Îl cunosc, desigur...

— Atunci... vă rog să-i transmiteți salutări.

Sînt curios dacă Albert mă va întreba de la cine...

IOAN CHIRILA

Din frumusețile Patriei

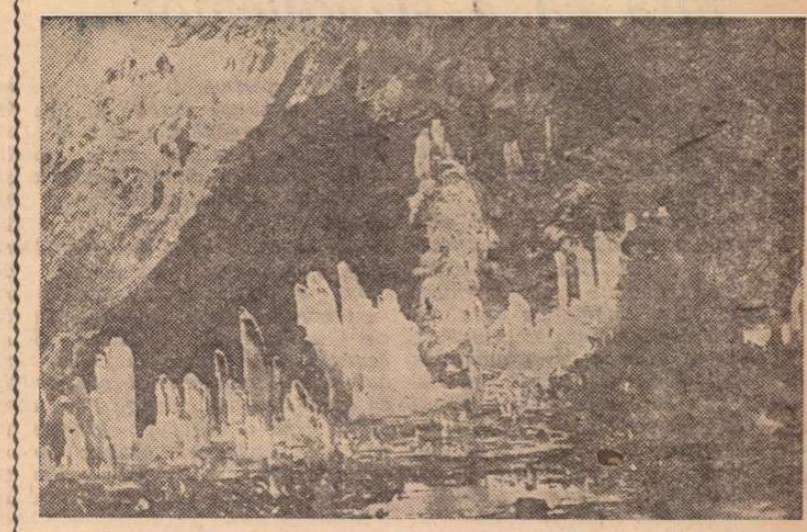

Ghețarul de la Scărișoara, una dintre „minunile" naturii din țara noastră, este tot mai mult vizitat de turiști.

La Galați se construiește un frumos stadion

Sute și sute de baze sportive simple au împînzit țara. Aproape că nu este comună și sat care să nu aibă teren de sport. In același timp, se construiesc și baze sportive complexe, așa cum este — de pildă — cea de la Galați, care va contribui la dezvoltarea sportului de mase și de performanță în orașul nostru.

Am poposit într-una din zilele trecute împreună cu tov. Vasile Tofan, președintele consiliului regional U.C.F.S., pe șantierul noului stadion gălățean ce se ridică în partea de sud-vest a orașului, în imediata vecinătate a Dunării. El va găzdui în tribunele sale peste 25.000 spectatori.

— Pînă acum au fost excavați 36.000 m.c. pămînt, cu 8000 m.c. mai mult decît fusese angajamentul nostru. O treime din lucrările de excavație au fost făcute. Mai avem de excavat încă 70.000 m.c., aceasta cuprinzînd și amenajarea drumurilor de acces, începu să ne spună tov. Ion Poltarac, unul dintre harnicii constructori, vechi iubitor al sportului. Stadionul, ne spunea el, va avea un teren de fotbal, pistă de atletism, instalații sanitare moderne, vestiare, bufete, cinci cabine telefonice și instalație pentru nocturnă. Spectatorii vor avea acces pe stadion prin trei intrări principale. Bineînțeles, n-a fost uitat nici terenul de „încălzire". De asemenea, în incinta stadionului vor mai fi amenajate terenuri de volei, baschet etc.

— Într-un cuvînt, gălățenii vor avea posibilitatea să urmărească întrecerile sportive în condiții optime și în număr mare. Terenul de joc și o parte din tribune vor fi gata anul acesta, în cinstea zilei de 23 August. In acest scop, în ajutorul constructorilor de pe șantier vor sosi utilaje de mare capacitate, ținu să completeze tov. Vasile Tofan.

— Confecționarea gradenelor se află într-un stadiu avansat, după cum ne-au anunțat tovarășii de la I.P.I.G., adăugă tov. Poltarac.

Am mers împreună să cunoaștem pe harnicii constructori. Din loc în loc am văzut însă la lucru și muncitori și funcționari din orașul nostru dar mai ales brigăzi patriotice ale tineretului, care în timpul lor liber, au venit să ajute la construirea stadionului lor.

Am stat de vorbă cu excavatoristul Mihai Neguță. Am discutat cu el diferite probleme legate de sport, despre fotbalul gălățean din trecut și de astăzi, despre box și despre alte pasiuni ale harnicului excavatorist. Discuții în care s-a dovedit tot așa de pregătit ca și la manevrarea excavatorului său. Două manevrări de manete și excavatorul se rotește, deșertînd cei 0,75 m.c. pămînt în autocamionul basculant gata de plecare.

Din cabină ne zîmbește șoferul Grigore Gheorghian, care în ultima lună a transportat 1833 tone. Acum se grăbește ca să-l întreacă pe colegul său G. Francisc, care a transportat cu 19 tone mai mult.

Pe șantierul viitorului stadion întrecerea e dîrză. Toți cei ce muncesc acolo au un țel comun : terminarea construcției în termenul fixat.

Am părăsit șantierul avînd întipărite în minte chipurile harnicilor constructori, încercînd să-mi imaginez viitoarea bază sportivă cînd va fi gata, cînd vor avea loc acolo, în fața a 25.000 spectatori, primele întreceri sportive.

IONEL HINGU
corespondent

Corespondenții voluntari— ajutoare de nădejde ale ziarului

(Urmare din pag. 1)

luntari vor trebui să-și îmbunătățească permanent stilul de muncă, să lărgească necontenit orizontul activității lor. Ei au datoria să se preocupe mai atent de viața asociațiilor și cluburilor sportive, pentru a ajuta redacției să oglindească și să sprijine mai bine dezvoltarea pe baze de masă a culturii fizice și sportului — îndeosebi la sate — să contribuie mai eficient la consolidarea și dezvoltarea asociațiilor sportive și a cluburilor. Corespondenților voluntari le revine sarcina ca prin articole bine documentate, strîns legate de viață, să ajute ca ziarul să-și îndeplinească mai bine rolul de tribună a experienței înaintate, să contribuie mai activ la munca de educație comunistă a sportivilor, să critice cu tărie și la timp orice manifestări străine moralei noastre de tip nou. Îmbogățindu-și necontenit nivelul politico-ideologic și cunoștințele de specialitate, corespondenții voluntari au sarcina să oglindească cu principialitate și pricepere desfășurarea competițiilor sportive, sprijinind astfel ziarul să contribuie mai susținut la dezvoltarea sportului de performanță, pentru gloria sportivă a patriei noastre.

Sub conducerea înțeleaptă a partidului, alături de întreaga noastră presă ziarul „Sportul popular" — cu sprijinul din ce în ce mai sporit al corespondenților săi, al maselor de cititori — va lupta tot mai activ pentru îndeplinirea cu cinste a sarcinilor construcției socialismului în scumpa noastră patrie, pentru continua dezvoltare a mișcării noastre de cultură fizică și sport.

Corespondenți fruntași

Este multă vreme de cînd elevul AUREL SCAUNAȘ din Călărași ne-a trimis prima sa scrisoare. În primele sale rînduri trimise redacției era vorba — așa cum se întîmplă cu mulți corespondenți ai noștri — despre un meci de... fotbal. Cu timpul, elevul a ajuns student și azi ne scrie cu competență despre activitatea sportivă din Iași, unde urmează cursurile unei facultăți. Materialele trimise de el au fost întotdeauna printre cele mai interesante.

Ați văzut, desigur, că e aproape nelipsită din ziar semnătura lui ION PĂUȘ, din Tg. Mureș. Noaptea tîrziu, după ce termină munca în tipografie, se apleacă asupra foilor albe de hîrtie pe care notează rezultatele sportivilor din orașul de pe malurile Mureșului. De multe ori a avut bucuria să ne comunice realizarea unor performanțe sportive dintre cele mai valoroase.

Unul din cei mai activi corespondenți ai noștri este muncitorul macaragiu IANCU PLĂVIȚU din Reșița. Corespondențele sale oglindesc nu numai bogata activitate sportivă a tinerilor din „Cetatea de foc", ci și frumoasele rezultate obținute de ei în producție sau în învățămînt. Anul acesta se împlinesc 7 ani de cînd Iancu Plăviț ne-a trimis prima scrisoare

De ani de zile inginerul CONSTANTIN CREȚU, de la Uzinele Textile din Cisnădie, ne comunică cu regularitate, telefonic sau prin scrisori, rezultatele obținute de sportivii din Cisnădie, realizările lor sau lipsurile care mai dăinuie în activitatea acestora. Bun cunoscător al sportului, fost sportiv și el, Constantin Crețu și-a cucerit pe drept cuvînt un loc fruntaș în rîndul corespondenților noștri.

De multe ori s-au întîlnit cititorii noștri cu semnătura lui NICU SBUCHEA din Hațeg. Oamenii muncii din acest oraș desfășoară o intensă activitate sportivă, fiind pasionați cu deosebire de turism. Despre acestea au luat cunoștință cititorii ziarului citind știrile sub care era trecut numele profesorului Nicu Sbuchea.

Cîte nu s-au schimbat în viața Brăilei ! Odată cu ele s-au schimbat multe și în activitatea sportivă de aci. În trecut, viața sportivă a orașului se reducea la existența unei echipe de fotbal. Acum, mii și mii de tineri se îndreaptă spre stadioanele și bazele sportive tot mai numeroase ale Brăilei, rezultatele lor sînt din ce în ce mai frumoase. Cel care ni le transmite este normatorul NICOLAE COSTIN, unul dintre cei mai activi corespondenți ai ziarului nostru.